

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN ĐIỆN HOÀN HẢO - KỲ 20

- Huỳnh Tâm -

*Hồ Chí Minh cùng điệp viên Trình Tiên Hỷ thi nhau cá độ Billiards tại Câu lạc bộ Long Tân Lư Sơn.
Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.*

ĐẤT NƯỚC ĐIỀU LINH TRONG TAY HỒ HỆ.

Ngày 26 tháng 7 năm 1959, Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) tổ chức Hội nghị Lư Sơn, quy tụ các nhà lãnh đạo Trung Cộng. Ngày đầu tiên Lư Sơn tiếp đón Mao Trạch Đông và Bộ Chính Trị, những ngày kế tiếp, đón lãnh đạo Việt Minh, Hồ Chí Minh sáng lập Đảng Lao động, bí mật đi một đường vòng đến Lư Sơn.

Ngày 25 tháng 7 năm 1959, Hồ Chí Minh lên đường đi Bắc Kinh, ghé thăm Phó Thủ tướng Trần Nghị (Chen Yi), để lấy phương tiện đi tham dự Hội nghị Lư Sơn, lần này trở về Trung Quốc, Hồ Chí Minh tường trình hoạt động một năm qua, khẳng định cách mạng về vang tại Việt Nam, thực hiện những chỉ đạo của Quân ủy Trung ương CPC, đến Lư Sơn (Lushan) không ngoài mục đích vô hiệu hóa truy cập mã danh bí mật của Hồ có liên quan bên ngoài Đại lục Trung Quốc.

Buổi sáng ngày 26 tháng 7, máy bay hạ cánh tại sân bay Thập Lý Phô tỉnh Cửu Giang. Có một người đàn ông mặc chiếc áo choàng trắng, đội chiếc mũ vải màu xám, đi giày đen vượt lên hàng đầu bước ra khỏi máy bay gặp Văn phòng tổng hợp của Ủy ban Trung ương (CPC) Dương

Thượng Côn, cùng phó thống đốc tỉnh Giang Tây Uông Đông Hưng đang ở bên cầu thang máy tiếp đón nồng nhiệt chào mừng sự xuất hiện của Hồ. Hồ Chí Minh không một chút ngạc nhiên dùng ngôn ngữ Hán nói: "Thực sự không biết dùng lời nào tạ lịch sự của quý bạn, xin gửi đôi lời thăm sức khoẻ đến gia đình, Tôi làm cho quý bạn phải bận rộn". Dương Thượng Côn với đôi tay lịch sự đáp: "Chúng tôi nhận chỉ thị của Chủ tịch Mao, Thủ tướng Chu Ân Lai đến đây đón tiếp đồng chí Hồ, bởi đồng chí không khác một ngọn núi cao của Việt Nam". Dương Thượng Côn cố tình đi song đôi, giới thiệu với Hồ Chí Minh một cán bộ trẻ đương chức Phó Giám đốc truyền thông tại Lư Sơn, đồng chí tên Trình Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) công tác đặc biệt tư vấn của Hồ tại Hội nghị Lư Sơn. Hồ Chí Minh cùng Trình Tiên Hỷ nắm tay trù mến nói: "Đảng cung cấp cho tôi một người bạn tốt, cảm ơn bạn". Hồ rất vui mừng siết chặt đôi bàn tay Trình Tiên Hỷ.

Trung Cộng tiết lộ bí mật mô hình "Con đường Cộng sản Việt Nam đến Đại lục" (Hưng quốc) do Mao Trạch Đông tạo ra, qua trung gian Hồ Chí Minh thực hiện tại Việt Nam. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm. [1]

Dương Thượng Côn lái xe đưa Hồ Chí Minh chạy đến Cục Quản lý Lư Sơn (Lushan) nghỉ ngơi,

ăn trưa tại ký túc xá Cửu Giang, mặc khác Dương Thượng Côn, Ưông Đông Hưng đi ký nhận biệt thự sẽ trở lại đón Hồ Chí Minh, mọi người hy vọng càng sớm càng tốt, sau đó ngay lập tức Dương Thượng Côn gặp Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai báo cáo Hồ Chí Minh đã đến. Trình Tiên Hỷ đi theo Hồ Chí Minh tạm trú tại biệt thự số 394. Nhân viên biệt thự, nhân viên phục vụ tập trung tại cửa ra vào chào đón Hồ, ông ta vẫy tay chào mọi người. Hồ nhìn xung quanh một chút, thỉnh thoảng bật ra tiếng kêu lên: "biệt thự xinh đẹp". Đây là một biệt thự sang trọng, kiến trúc theo lối Mỹ rất lãng mạn, những lớp cấu trúc vật liệu đá từ phía Đông đến phía Tây, được xây dựng vào năm 1915. Mặt tiền Villa chính là hình chữ nhật, bên trái hình một góc cong, cho thấy một dòng tuyến lấp lánh. Đi dạo phía trong Villa cảm thấy có những tiết tấu tinh tế của những loài hoa rất sinh động. Hồ Chí Minh vui vẻ vào bên trong biệt thự, nhìn Đông nhìn Tây, rất hài lòng nơi tạm trú.

Đêm đó những người bạn cũ đến thăm Hồ, gồm có Lưu Bá Thừa, Diệp Kiếm Anh, Dương Thượng Côn, La Chí Tường, Dương Thượng Khuê (Yang Shangkui), Thiệu Thúc Bình (Shao Ping), Phương Chí (Chronicles), Ưông Đông Hưng, trước đây họ đã từng hoạt động chung tại Đảng bộ tỉnh Giang Tây, nay Hồ về đất tổ được bạn bè tiếp đãi nồng hậu, đặc biệt Diệp Kiếm Anh gọi tên tộc "Hồ Tập Chương". Dương Thượng Côn nói với Hồ Chí Minh:

- Rất đặc biệt, Chủ tịch Mao, Thủ tướng Chu Ân Lai sắp xếp thời gian vào buổi sáng ngày mai sẽ gặp gỡ đồng chí Hồ Tập Chương tại "Villa Hoa Kỳ". Sau khi gặp những cán bộ cao cấp đã sống gần nhau lâu năm tình đồng chí "thâm giao chí cốt" lòng ai cũng phấn khởi, Hồ đôi lời chúc "Chủ tịch Mao vạn thọ vô cương".

Sáng ngày 27 tháng 7, xe hơi đến đón Hồ Chí Minh và Trình Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) cùng đi đến biệt thự "Beauty Cottage" vào gặp Mao Trạch Đông. Ban đầu biệt thự "Beauty Cottage" tại Lộc Sơn của Tưởng Giới Thạch (Chiang Kai-shek), cảnh quang trang trí vườn hoa, non bộ, sân trước điêu khắc chân dung Tưởng Giới Thạch trên một tảng đá lớn, có ý nghĩa hai nhân vật Tưởng Giới Thạch, Mao Trạch Đông chia tay cuối cùng vào tháng 8 năm 1948. Mao Trạch Đông cũng rất thích biệt thự này theo phong cách kiến trúc người Anh. Năm 1959 và 1961, Đại hội tại Lộc Sơn, Mao Trạch Đông cũng thích ở biệt thự "Beauty Cottage" nó đã trở thành biểu tượng của nhà lãnh đạo hàng đầu Trung Cộng.

Trình Tiên Hỷ hướng dẫn Hồ Chí Minh đi lên đồi thông băng qua khu vườn vào đến bên trong biệt thự gặp Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai đang ngồi chờ Hồ Chí Minh, đầu tiên Mao tiếp đón quàng đôi tay ôm lấy đôi vai của Hồ ghì vào người và hai đôi má tỏ vẻ âu yếm. Hồ Chí Minh vui sướng thể hiện tình cảm đối với Mao một chân thành sâu sắc. Nhớ lại những năm 1925, Hồ Chí Minh mới gặp Mao đã được Chu phối trí hoạt động trong các tầng lớp người Việt Nam tại Quảng Châu, ngay sau đó, Hồ cướp quyền tổ chức lập ra "Phong trào nông dân" chủ đích chống Nhật Bản và Pháp trên đất Trung Quốc, Hồ luôn luôn xem trọng tư tưởng chính trị của Mao Trạch

Đông, sau này ông đem nó ra áp dụng cho Việt Nam.

Sau cái ôm nhau mãnh liệt của Hồ đối với Mao, Chu Ân Lai, đến lượt Đặng Tiểu Bình, Lý Phú Xuân (Li Fuchun), Thái Suồng, mọi người triu mến gọi ông là anh trai Hồ, những người này Hồ thường xuyên trao đổi lý thuyết Mao-Mác-Lênin, từ đó khám phá đường cách mạng Trung Quốc. Năm 1924, Chu Ân Lai làm giám đốc Cục chính trị Học viện Quân sự Hoàng Phố, đến năm 1925, Chu Ân Lai và Đặng Dĩnh Siêu tham dự đám cưới của Lý Thụy tại Quảng Châu họ đã biết nhau nhiều thập kỷ, họ thường đóng kịch trước xã hội giả tình bạn sâu sắc. Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, Hồ Chí Minh đi vào phòng khách của biệt thự, Hồ Chí Minh, thấy cái gì cũng lạ, đẹp mắt trường hợp cuốn sách Mác-Lênin mạ vàng bên cạnh hội trường, trước mặt có đôi giày chạm khắc ngà voi rất tinh vi, đứng một thời gian dài chiêm ngưỡng dinh thự, Hồ cho rằng tráng lệ nhất thế giới.

Người quản trị Villa giới thiệu Hồ làm quen chuyên gia đồ cổ Bảo Sơn, ông cho biết rễ cây dài 1,2 mét, toàn bộ bằng ngà, không chỉ cảnh quang, tháp ngà, cây cỏ, ngoài ra còn có nhiều loài động vật tàng hình. Đây là gốc rễ của thế giới thủ công mỹ nghệ ngà voi hiếm thấy. Tháng 2 năm 1942 Tưởng Giới Thạch đi thăm Ấn Độ, lãnh đạo phong trào giải phóng dân tộc Ấn Độ Mahatma Gandhi, Nehru tặng cho Tưởng Giới Thạch. Nghe giới thiệu với sự quan tâm rất lớn để xác định động vật điêu khắc bằng ngà, Hồ Chí Minh phát hiện thấy hai con khỉ và một con hổ tuyệt đẹp. Mao Trạch Đông không thể nhịn cười nói: "Bạn nhìn xem con khỉ và con hổ, tôi là người một nửa khỉ khỉ, nửa còn lại khỉ hổ, cho phép bạn tự tin".

Trong phòng khách nhận nhện mọi tiếng cười nòng nhiệt, theo thời gian đến gần trưa, Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, trò chuyện thân mật, hài lòng nhất mẫu chuyện sau lớp da mặt của "Hồ Tập Chương", ông nói tiếp: Chúng ta khai thác được nhược điểm của người Việt Nam chủ ý chống Pháp-Nhật không để lòng tìm hiểu bên trong sự kiện cách mạng, nhờ vậy chúng ta đưa vào luồng gió độc đáo "mùa Thu" theo chiều bài cách mạng Cộng sản, từ đó mở được cánh cửa lớn vào Việt Nam cho đến nay vẫn an toàn không một khám phá nào cản trở chúng ta đi, tiếp theo chúng ta chú trọng đến việc bóc gỡ các tổ chức phản cách mạng của người Việt Nam.

Mao Trạch Đông cho rằng: Dĩ nhiên chính trị có lúc thăng trầm theo thời cuộc, đôi khi "cứng rắn và mềm mại" chúng ta bám rễ sâu vào dân tộc tính của họ, đó là con thuyền của đồng chí Hồ ra biển lớn. Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức đến đúng lúc chuẩn bị ngồi vào bàn tiệc. Khi nhập tiệc, Mao Trạch Đông mời Hồ Chí Minh ngồi vào vị trí chỉ định, Mao Trạch Đông vẫy tay nói:

"Hôm nay, chúng ta là anh em, gặp nhau cùng ăn một bàn, tôn trọng người lớn tuổi, chúng tôi nhường hàng thâm niên ngồi trước, Chu Đức nhiều tuổi đời nhất, ngồi đầu tiên; Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh hơn 3 tuổi, ngồi xuống bên cạnh Chu Đức, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Ân Lai nhỏ hơn so với một vài tháng, ngồi phía dưới.

Mọi người cùng cười, ăn uống thân mật. Mao Trạch Đông lấy đôi đũa xoay ngang giới thiệu: "Đây là chim đa đa đặc sản của Lư Sơn, chuyên ăn ếch Sơn Câu Câu, so với các lĩnh vực về lông vũ nó ngon nhất. Chúng tôi trước đây bị bắt tại tỉnh Cương Sơn Hàn Quốc, thường bữa ăn thịnh soạn thế này, đó là những ngày tháng đã qua, cho đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ, xin huynh Hồ vui lòng cố gắng dùng, nếu nó làm vui lòng bạn, viên bếp trưởng Phó Hàn nỗ lực chỉ huy nhà ăn, một lần nữa bưng đến Mao một khay thịt, mỗi chiếc đĩa dài có vài lát thịt xông khói để trước mặt Hồ Chí Minh.

Hội nghị Lư Sơn chủ yếu gặp nhau trên bàn tiệc, với thực đơn thịnh soạn, Hồ Chí Minh vui vẻ thưởng thức một buổi thịt xông khói Hồ Nam, đây là thực đơn hợp khẩu vị nhất của Hồ, những miếng thịt tự do vào miệng của kẻ háu ăn không thể từ chối, Hồ ca ngợi: "Thịt xông khói Hồ Nam, do những đồng chí Hồ Nam mang đến cuộc họp", ý của Hồ muốn đa tạ Mao Trạch Đông. Họ biết tính khí của Hồ, không bao giờ chậm chạp lễ mễ trước khối thịt xông khói. Hồ có cái bụng háu ăn từ bé, tuy nhiên ông ta tuyệt đối không ăn thịt xông khói ở Bắc Kinh.

"Đây là thịt xông khói đặc sản Hồ Nam, quý đồng chí Hồ Nam mang đến biếu cho Hội nghị Lư Sơn, tinh thần Hồ sẵn khoai trước đĩa thịt xông khói với cái bụng háu ăn của mình luôn luôn nuốt chửng không thể để nước dãi trào bọt ra mép miệng, Hồ chỉ biết ăn trước khi thưởng thức hương vị xông khói. Trên bàn ăn bầu không khí thân mật đưa đến nhiều câu chuyện tung hô đồng chí Hồ nhưng sau lưng có những mặt đau đớn của dân tộc Việt Nam nào ai biết. Sau buổi tiệc trời đã tối, Hồ Chí Minh cùng đi với Trình Tiên Hỷ (Cheng Xianxi) trở về biệt thự. Trên đường đi, Hồ Chí Minh vui mừng, luôn nói về những người bạn thân thiết nhất nay họ đã là những nhà lãnh đạo Trung Quốc.

1 giờ sáng ngày 28, Hồ Chí Minh trên đường về nơi tạm trú, tạt ngang những biệt thự, ông ta truy cập được biệt thự mã số "124", ghé vào gặp Lưu Thiếu Kỳ ngồi uống trà khuya, tiếp tục cuộc đối thoại đến 2 giờ xin cáo từ, trước khi ra về Hồ trao cho Lưu một phong thư khá dày và nói: Tôi nhờ bạn trao tận tay Chủ tịch Mao, vì khi này có quá nhiều người không tiện trình bày, nội dung danh sách khai tử những đảng phái chính trị của Việt Nam.

Buổi chiều, Hồ Chí Minh hỏi Trình Tiên Hỷ: Tôi muốn biết trường học sinh Việt Nam tại Lư Sơn? Trình Tiên Hỷ gật đầu đáp: "Vâng vài năm trước đây có một trường hơn 1200 học sinh Việt Nam". Hồ Chí Minh nói tiếp: Ban đầu, tôi muốn đến đó. Hóa ra trường học Việt Nam tại Lư Sơn do Hồ Chí Minh đầu tư vào những thanh niên sau này phục vụ đảng, Trình Tiên Hỷ nói tiếp: Nghe nói, những họ đã vào trường huấn luyện chính trị quân sự.

Tháng 6 năm 1953, giai đoạn căng thẳng nhất, Hồ Chí Minh muốn đào tạo những khóa sĩ quan vô sản, gửi một số lượng lớn thanh thiếu niên đi học chính trị quân sự tại Trung Quốc, ông đã viết thư cho Quân Ủy Trung ương Trung Cộng (CPC) và Chủ tịch Mao Trạch Đông, yêu cầu tiếp nhận

họ vào một số trường quân sự, đặc biệt thành lập trường cán bộ cho trẻ em Việt Nam. CPC Trung Cộng lúng túng, tuy nhiên khắc phục cũng được hoàn tất, trong lúc chiến tranh Triều Tiên vẫn còn đang khó khăn. Mao Trạch Đông lấy quyết định đồng ý yêu cầu của Hồ Chí Minh. Ngay sau đó, Ủy ban Trung ương CPC đã thành lập một trường học cho các cán bộ trẻ của Việt Nam tại Lư Sơn Giang Tây. Vào tháng 6 cùng năm đó, Bộ trưởng Bộ Giáo dục Nguyễn Xuân Việt quyết định ký kết thành lập một "trường thiếu niên Việt Nam Lư Sơn Giang Tây Trung Quốc". Vào cuối tháng 8, tiếp nhận đào tạo hơn 1.200 trẻ em Việt Nam với số tuổi từ 9 đến khoảng 15.

Trung Quốc thành lập trung tâm huấn luyện Lư Sơn, đào tạo quân sự và chính trị cao cấp cho học sinh Việt Nam, trang bị một số lượng lớn cán bộ, giáo viên, nhân viên phục vụ các dịch vụ cho nhóm trẻ em Việt Nam. Đến mùa Đông do điều kiện lạnh, học sinh Việt Nam khó thích ứng với cuộc sống, sau hai năm tìm được khu vực cận nhiệt đới, vào năm 1956 toàn bộ nhà trường chuyển đến Quế Lâm. Trường được đặt trong khuôn viên trường Đại học Sư phạm Quảng Tây ngày nay. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm. [2]

Trình Tiên Hỷ nói với Hồ Chí Minh: Lư Sơn có hàng trăm biệt thự được xây dựng nhiều nhất vào năm 1921, trong những năm qua có hàng ngàn người nước ngoài viếng thăm. Mỹ cũng đã thành lập một trường học đặc biệt ở đây, có thể chứa hàng trăm sinh viên. Trình Tiên Hỷ nói tiếp, tòa nhà sáu tầng là của Tường Giới Thạch đích thân chọn địa điểm, xây dựng và trực tiếp xem xét các bản vẽ kiến trúc sư, được xây dựng vào năm 1936, chủ yếu là để kiểm soát Lư Sơn, có thể chứa khoảng bảy hoặc tám trăm người sinh sống ở đây, có lúc học sinh Việt Nam cũng ở đây.

Hồ Chí Minh thăm viếng từng biệt thự Lư Sơn, gật đầu, nói: "Nhân dân Trung Quốc là một trợ giúp lớn cho cách mạng Việt Nam, những đứa trẻ Việt Nam sau này là tương lai trụ cột của Trung Quốc, họ sẽ không bao giờ quên Lư Sơn".

Học sinh Việt Nam sống riêng biệt ở đây, theo học giáo trình như trường "Mỹ". Hồ Chí Minh cùng đi với Trình Tiên Hỷ đến xem kiến trúc lối Mỹ, mặc dù nổi tiếng cổ kính, nhưng nó là miền núi có từ năm 1895 trước đây hơn một trăm năm. Lư Sơn bắt đầu, xây dựng, phát triển bởi những nhà truyền giáo người Anh. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Hồ Chí Minh vừa kết thúc một ngày du ngoạn, thăm những kiến trúc Lư Sơn, bỗng nghe có tiếng một người đàn ông gọi "Bác", bằng ngôn ngữ Việt Nam. Trình Tiên Hỷ giới thiệu:

- Anh Nguyễn Văn Nhơn người Việt Nam sĩ quan nổi tiếng quân báo của Bát Lộ Quân công tác Lư Sơn.

Hồ Chí Minh có một chút thời gian không thể không ngạc nhiên, thấy một người đàn ông trung niên đến bên mình, không kích thích lắm bởi người Việt, nếu như người Tàu nói tiếng Việt vẫn thích hơn, nói: "Xin chào, "Bác" có thể nhìn thấy tại Lư Sơn này có nhiều người Việt trong lòng hạnh phúc hơn".

"Hồ Chí Minh mỉm cười và hỏi tiếp: Người được sinh ra vào năm nào, từ đâu đến đây?

- Thừa "Bác", con sinh năm 1937. Đi theo tiếng gọi của Bác để tránh đói lại có cơm ăn áo mặc, "Bác" xin cho chúng con gia nhập quân đội Trung Quốc vào năm 1954, năm ấy rất nhiều đợt đi

Vân Nam, chuyển của con đi cuối cùng hơn 642 thanh niên, quê con tiếp giáp Hà Giang và tỉnh Vân Nam.

Con có về quê công tác được mấy lần, trong cuộc chiến tranh bí mật vận chuyển một số lượng lớn những vũ khí, quân nhu và vật liệu từ Trung Quốc vào Việt Nam chống Nhật Bản. Tháng 10 năm 1955, quân Nhật chạy trốn vào lãnh thổ của Trung Quốc, Quân đội Bát Lộ Quân ở Sơn Đông đón đánh chúng toi tã. Con bị thương nặng, được đưa về dưới chân núi Lư Sơn tại bệnh viện PLA 171 để điều trị phục hồi chức năng, từ đó con làm việc tại Lư Sơn cho đến ngày nay, bây giờ Lư Sơn phát triển, xây dựng quản lý hậu cần quy mô lớn.

Sau khi Hồ Chí Minh lắng nghe, gật đầu vui vẻ nói với anh ta: "Nhân dân Trung Quốc là anh em của nhân dân Việt Nam, được nhà nước Trung Quốc giúp đỡ nhiều lắm, sự khác biệt cho sự nghiệp giải phóng và xây dựng kinh tế cho Trung Quốc có phần của bạn tạo ra, Tôi rất vui vì bạn nhận Trung Quốc là đất nước quê hương của mình, hãy hãnh diện làm việc chăm chỉ phục vụ nhân dân Trung Quốc cũng như đang phục vụ cho nhân dân mình bởi tất cả là một quê hương". Nguyễn Văn Nhơn hào hứng nói: "Tôi nhớ "Bác", và tuân lệnh phải làm việc chăm chỉ, tận dụng tốt! thực hiện tốt, báo cáo với Bác tốt". Hồ Chí Minh vui vẻ chụp ảnh chung với Nguyễn Văn Nhơn.

Đã bảy ngày Hồ Chí Minh ở Lư Sơn nhận nhiều niềm vui, miệng luôn luôn mỉm cười, nhưng Trình Tiên Hỷ cũng đã nhìn thấy đôi lông mày của Hồ Chí Minh thường nhíu lại, chăm chú suy nghĩ, đó là ngày 29 tháng 7. Kèm theo ý của Hồ Chí Minh cũng thích đi chơi Tú Phong Lư Sơn. Tú Phong Lư Sơn có danh lam thắng cảnh Lý Bạch Ngâm Vịnh (Li Bai chant). Thác nước phía Đông Nam là một danh lam thắng cảnh của Lý Bạch Ngâm Vịnh, thác đầu tiên giống như một cái lư hương tên gọi Hương Lô Phong (Hyangnobong) nó còn có hình thù đỉnh cao đôi thanh kiếm đối đầu, và cao điểm Hạc Minh (Heming), nơi hội tụ của những kỹ nữ.

Những vệ thần đàn đúm của Hồ Chí Minh đang trở dậy, chắc chắn thể hiện hết vốn, ông say sưa với kỹ nữ xinh đẹp dưới suối Kỳ Sơn. Tâm thần của Hồ tăng nhiệt, cởi giày, vớ vải, chân giò cuộn gió, ngâm chân cùng kỹ nữ cảm nhận được những ngày đầu tiên trong đời đã hưởng hết mùa xuân mát mẻ, mặt đối mặt trần mình dưới thác nước ôn tuyền, ông lớn tiếng hô vang "Ta chia tay đời này không có đảng, ta cùng nằng ắm với hương nồng ở cùng Sinh Tử Yên, thác nước chảy quyen hết lòng dày reo Tiên Xuyên (Maekawa). Thác nước cao ba ngàn (3000) feet, (tam thiên xích) nghi lòng ngân hà đã hết chín ngày của ta, ôi trôi nhanh quá, đôi chân nghĩ đến đây là hết một đời người sao nhĩ?". Những vệ sĩ, đồng nghiệp tình báo, y tế và các nhân viên phục vụ bị nhiễm bệnh cảm bởi Hồ quá đắm đuối cuộc chơi bất tận. Hồ Chí Minh bỗng giật mình, đôi mắt ngó đồng nghiệp gián điệp Hồ Đề "nguyên danh hồ bách xương, hựu danh hồ bắc phong", tuy Hồ Đề có những quan điểm khác với Hồ Chí Minh nhưng cùng thích chiêm ngưỡng mọi sự đẹp trên đời này.

Hai gián điệp nổi tiếng nhất của Trung Cộng, Hồ Chí Minh sống ở Việt Nam, Hồ Đê sống ở Bắc Triều Tiên. Nguồn: tài liệu ảnh Huỳnh Tâm.

Buổi sáng ngày 01 tháng 8, Quân đội Giải phóng nhân dân Trung Quốc, Đại hội lần cuối, cuộc họp bắt đầu căng thẳng giữa Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức, Chu Ân Lai. Buổi chiều chỉ đơn giản là chia tay, đặc biệt có những nữ giới tham dự đại hội, gồm Đặng Dĩnh Siêu (Yingchao), Khang Khắc Thanh (Kang Keqing), Thái Sướng (Cai Chang), Vương Quang Mỹ (Wang Guangmei), Vương Vinh Hoa, phu nhân Lưu Bá Thừa (Bà Liu Bocheng) nhà khách và một số phụ nữ khác tham dự ăn mừng ngày Đại hội quân đội Trung Quốc. Mỗi buổi họp đều đọc câu thần chú "Chúng ta là anh chị em, nói chuyện thân mật". Tại bữa ăn tối, Hồ Chí Minh xin uống một vài ly rượu vang. Đặng Dĩnh Siêu kháy đều bắt buộc Hồ Chí Minh hãy tuyên thệ, không giải phóng được miền Nam Việt Nam sẽ không bao giờ cho kết hôn với kỳ nữ Lưu Bá Tĩnh. Hỏi đáp: "Thời gian tới sẽ có tin mừng, tôi hy vọng mọi người uống được rượu cưới". Hồ Chí Minh miệng cười, nói tiếp: "Cuộc được miền Nam Việt Nam, phải yêu cầu quý bạn uống rượu cưới của tôi". Sau khi tất cả các phụ nữ để lại nhiều kỷ niệm Lư Sơn, đặc biệt nhiều nhà lãnh đạo muốn truy cập Lư Sơn có ý quản trị quan điểm Hồ Chí Minh, cũng nhân dịp này yêu cầu Hồ xem Việt Nam một phần Lư Sơn.

Hồ Chí Minh an nhàn hết mùa Xuân với khí hậu Lư Sơn ấm áp, phục vụ chu đáo hiếu khách, môi trường đẹp, dễ chịu, phong phú, hòa hợp di sản văn hóa Đông-Tây. Đặc biệt chính quyền Lư Sơn là một người Việt Nam có tên Nguyễn Hà, vài năm trước đây ông ta làm việc cho trường thanh niên Việt Nam. Hồ Chí Minh sẵn sàng đồng ý đề nghị Nguyễn Hà nhanh chóng phụ trách văn phòng học vụ của trường.

Ngày 26 tháng 7 năm 1959, Hồ Chí Minh bí mật đến Lư Sơn cho đến nay vẫn còn lưu trong trại

khóa Hoa Nam và nhà nước Trung Cộng chưa công bố tiểu sử của một công thần họ Hồ. Chính quyền Lư Sơn tiết lộ bộ sưu tập Hồ Chí Minh đang lưu và triển lãm tại Bảo tàng Viện Giang Tây [3]. Lư Sơn nơi hẹn của những nhà lãnh đạo Trung Cộng, Hồ Chí Minh là một trong những thành viên được công nhận "tình đảng và tình anh em".

Tú Phong thị trấn núi có nhiều vách đá, người đi người đến khắc thơ để lại lưu danh. Hồ Chí Minh tự tin thư pháp thu phong không bỏ lỡ cơ hội viết vào một tảng đá lớn tên tuổi Tàu "胡志明" (Hồ Chí Minh). Ông bỗng nhớ quan sát có tên tuổi nhà Thanh Hoàng đế Khang Hy, và hoàng tử Dận Nhưng (Yin Reng) những dòng chữ của triều đại các vì vua, thấy những bản khắc Thư pháp của nhà Đường, Tống Yên Chen, Mi Fu, Su, Hoàng Tin và Vương Dương Minh, thỉnh thoảng gặt đầu cao ngạo tuyệt trần, thế mới biết Thư pháp của Hồ Chí Minh ngang tầm loài kiến hời, chưa hết còn những tảng đá đồ sộ khắc "Laugh hát rock" (bài ca Tiểu Đê Nham Hiểm-笑啼岩), một số từ Hán khó hiểu, khi Hồ hỏi các quan chức văn hóa địa phương được trả lời vách đá "Long Tân". Giới chức địa phương nói tiếp, đó là bài ca "Cười hát rock", tác giả là người Hàn Quốc có tên là "Lý Trữ Trai" (Li Ning chay) rất yêu nước trước khi chết để lại bài này trên vách đá. Sử viết đất nước Hàn Quốc bị sát nhập vào Trung Quốc, quan chức cấp cao Trung Quốc lưu đây "Lý Trữ Trai" đến Tú Phong và ông chết ở nơi này, những bi kịch từ đất nước đến con người yêu nước, bất luận mọi giới, nghĩ rằng nhà nước muốn xinh đẹp phải có lòng dân mới thanh bình.

Một ông lão từ trong vách đá cười Hồ: Người quân tử làm cách mạng cho muôn dân không thể trước mặt tô son trát phấn để rồi che dấu sau lưng muôn ngàn sự dối trá tồi hèn, khi nhận biết cái oán ấy ghi vào lịch sử, vì vậy có danh hiệu đặc biệt của ba ký tự "Hát cười khóc" bởi danh sĩ Lý Trữ Trai lưu truyền mãi mãi. Hồ Chí Minh tự thẹn lòng, tuy nhiên ước chi cướp được bản nhạc "Hát cười khóc" trên đá đem về làm của riêng, như đã từng cướp tập thơ "Nhật ký trong tù". Hồ vừa tiếc nuối vừa lắng nghe đá "Hát cười khóc" cảnh hiện ra để Hồ soi gương hay Hồ im lặng học cách làm người, thời gian dài du hí tại Lư Sơn đã đủ một nụ cười tắt dần từ khuôn mặt đầy gân guốc Tàu chằng chịt trên mặt Hồ, nó đã lộ ra con người bất lương không trung thực. Đã là người muôn mặt làm thân bán nước, điều này Mao cũng đã báo động trước thiên hạ, bởi vô nhân thiếu đạo đức, đúng không sai Hoa Nam ở trong trùm Hồ. [4]

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

[1] http://www.360doc.com/content/14/1228/18/12343904_436414357.shtml

[2] http://www.akjunshi.com/n/20121119/15360_6.html

[3] 胡志明作为珍贵藏品仍悬挂在庐山博物馆展厅里. (hồ chí minh tác vi trân quý tàng phẩm nhưng huyền
quả tại lư san bác vật quán triển thính lí).

[4] http://www.360doc.com/content/14/0907/12/12357962_407612404.shtml

